

[Birthe Rønn Hornbech]

steren – naturligvis ikke skal stå alene. Der skal være en social opfølgning, således at disse mennesker kan få en så meningsfyldt tilværelse inden for de rammer, som det overhovedet er muligt efter alt det, de har været igennem. En afgiftning i sig selv er ikke tilstrækkelig, og en længerevarende metadonbehandling er det heller ikke. Det løser ikke noget som helst i sig selv, og en metadonbehandling er og bliver – det forstår jeg også ministeren er enig i – en nødløsning.

Men jeg er alligevel lidt rystet over, at den radikale ordfører vender sig mod metadon med den begrundelse, at der er nogle eksperter, der har sagt, at vi alligevel ikke kan gøre noget som helst ved dem, der er meget dårligt stillede. Jo dårligere stillede folk er, jo mere har vi vel pligt til at hjælpe dem.

Når vi taler om disse ting, skal vi ikke låse os fast; vi må erkende, at der hele tiden kommer nye former for misbrug. Vi kunne i går i avisen læse om hr. Schiølers sidste pjece om, at man sniffer og finder nye veje. Det er klart, at vi i vores diskussioner og handling skal være meget opmærksomme på, at misbrugene hele tiden ændrer form.

Dette er ikke en diskussion og en konkurrence om, hvem der er bedst til at behandle. Det drejer sig om mennesker, der skal hjælpes, og vi skal altid huske, at narkomanerne er lige så forskellige og lige så individuelle som alle andre, naturligvis.

Lad mig til sidst sige, at jeg er helt enig med hr. Qvist Jørgensen. Jeg forstår de tanker, der ligger bag spørgsmålet, for vi ønsker jo alle, at vi kunne få et samfund uden narkomaner. Desværre er vi måske ikke helt enige om, hvordan vi får det samfund.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg vil bare sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg ikke var interesseret i en diskussion med fru Birthe Rønn Hornbech om disse ting. Jeg forstod, at det, der foregik, var den sædvanlige glatte reklame for kriminalpolitiets indsats, og det vil jeg ikke forsøge at få fru Birthe Rønne Hornbech til at skifte mening om, for det er umuligt.

Derimod var jeg interesseret i en disput, som man kunne kalde det, med socialministeren, fordi fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at der er et glimrende samarbejde mellem

kriminalpolitiet, skoler og andre offentlige myndigheder. Den offentlige, officielle konsulent vedrørende alkohol og narkotika mener det ikke, han mener tværtimod, at meget af kriminalpolitiets oplysningsarbejde er noget juks, og mener, at en forbedret og forstærket dialog kunne hjælpe på hele indsatsen. Det, jeg interesserer mig for, er selvfølgelig: hvad mener socialministeren? Er der et glimrende samarbejde, eller er der ikke? Eller kunne det i hvert fald ikke godt gøres bedre? Socialministeren sprang det over i første runde, så jeg går ud fra, at det kommer i anden.

Når jeg snakkede om whisky og sødmælk, var det såmænd ikke, fordi jeg ikke synes, at det er alvorligt, det, vi snakker om her, men det er, fordi jeg er godt træt af at høre den samme fejlagtige påstand den ene gang efter den anden. Det hjælper ikke, at socialministeren skriver, at regeringen er imod alle forsøg på legalisering af hash – som har været udgangspunktet for mange hårdt belastede narkomaner – som sit almindelige bidrag til den dér mæd, at det er også hashen, der ligger bag.

Det er alvorligt, det her. Det er også alvorligt, at det, socialministeren kommer med, det er at overveje et dyrkningsforbud mod hamp, det er noget metadon, og det er nogle politiagenter, der kan fingere nogle opkøb af narkotikapartier. Intet af det har efter min mening at gøre med en egentlig narkotikapolitik.

Agerschou (SF):

Socialministeren var lidt bekymret for, at debatten kunne have udviklet sig til, at vi kom til at fokusere for meget på metadon og metadonbehandling. Det kan være meget svært at undgå det, for jeg synes faktisk, redegørelsen i høj grad lægger op til, at vi beskæftiger os med metadonbehandling. Det gør den ved, at den for mig at se i sin ordlyd lægger op til en ændret målsætning for behandling af stofmisbrugere. Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at ministeren her fra talerstolen afkræfter, at det skulle være hensigten, og siger, at metadonbehandling kunne skulle være et alternativ i yderste nødstilfælde, et alternativ til, at de pågældende mennesker dør. Alene fordi socialministeren siger det, finder jeg, at det bliver nødvendigt med en